

Misionářky a misionáři Matky Terezy mezi lidmi trpícími AIDS

Blahoslavená Matka Tereza vždy projevovala lásku a velmi soucítila s lidmi, kteří trpí AIDS a jsou tak odsouzeni k předčasné a velmi bolestivé smrti. Stejně jako u malomocných pacientů se snažila, aby tito lidé byli vnímáni bez jakýchkoliv předsudků. A právě proto, že se jich společnost stranila, stali se nemocní AIDS, stejně jako malomocní a další vydědenci, jejichmi nejmilejšími dětmi.

Matka Tereza patřila mezi první, kteří začali pomáhat obětem AIDS. V roce 1985 založila v New Yorku první hospic. Následovaly další hospice v San Francisku, Atlantě a později i v dalších zemích, ve kterých se nedostávalo pomoci obětem AIDS. Lidé postižení AIDS často propadají zoufalství a beznaději. V hospicích Matky Terezy však umírají pokojně a usmířením.

Shanti Bhavan

Domov Shanti Bhavan (Dům míru) byl otevřen v roce 1998 pro pomoc 15 lidem trpícím tuberkulózou. Během let přicházel do domova narůstající počet obětí AIDS. Nyní tam Misionáři lásky pečují o lidi nemocné nebo umírající na choroby spojené s AIDS.

Bratr Yesudas říká: „Je nás zde pět bratrů a třicet pacientů, všichni ve věku kolem třiceti let. Podle měřítek světa jsou tito muži příliš mladí, aby zemřeli. Úkolem nás Misionářů lásky, kteří pracujeme s těmito mladými muži, je **dát jim naději**. Jsem obklopen mnoha lidmi, kteří na mě upírají svůj zrak, jak uvnitř, tak okolo Shanti Bhavanu. Třeba Mitu Sahoo, který zemřel ve věku dvanácti let na onemocnění spojené s AIDS. Držel mou ruku a díval se na mě zdrceně: „Co jsem udělal, že musím procházet tímto utrpením?“ Život mu přinesl pouze bolest, soužení a pocit marnosti.“

Bratr Yesudas pokračuje: „Každý den nás Bůh volá, abychom byli svědky života a naděje v situacích, kdy musíme čelit smrti. Matka Tereza nám vždy říkala, že Misionáři lásky jsou povoláni být Misionáři Boží lásky a jeho slitování a jeho přítomnosti ve světě. Musíme přinášet naději lidem, kteří jsou často ve zdánlivě beznadějně situaci.“

„Mezi trpícími a potřebnými jsem si uvědomil, že pouze prostřednictvím lásky si plně uvědomujeme, že jsme lidé. Čím více se stáváme lidmi tím, že milujeme jiné, tím více poznáváme Boha, který se stal člověkem, aby nás vykoupil.“

„Zde v Shanti Bhavanu denně vídám bolest a pokoření lidí trpících HIV/AIDS. Často se divím, jak mohu stále ještě věřit v příslib Boží ochrany, když recituji Žalm 91: *On svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě chránil na všech tvých cestách*. Ptám se sám sebe, kde byla Boží ochrana, když ji tito lidé nejvíce potřebovali. Kde jsou jejich andělé?“

„Jak jsem tak přemýšlel o těchto otázkách, uvědomil jsem si soucit a něžnost Boží ochrany, která proudí skrze ruce HIV pacientů, kteří společně s námi pomáhají svým postiženým bratrům a sestrám. Uvědomil jsem si tu zvláštní krásu vlídnosti, kterou mají naši spolupracovníci a která je činí vskutku anděly pro nemocné. A tak jsem přišel k poznání, že Bůh je Bohem těch, kteří mají zdrcené srdce. Bohem těch, kteří mají zdeptaného ducha a ztýrané tělo. **Toto jsou jeho svatyně, kde přebývá jeho přítomnost – ne relikvie mrtvých anebo oltáře zbudované lidskýma rukama.**“

„Uprostřed vši smrti a utrpení je v Shanti Bhavanu naděje a život. Třebaže většina těchto lidí ví, že jejich konec je blízký, nepoddávají se beznaději a sdílejí bolest a úzkost s ostatními. Pečují o ostatní, naslouchají jim, a také prosí Pána o dobré zdraví pro bratry.“

Zdroj: <http://www.asianews.it/index.php?l=en&art=11081>, <http://www.asianews.it/index.php?l=en&art=14020>

Nemocní AIDS v hospici Misionářek lásky v San Francisku, USA